

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 95

číslo: 39

27. září 2015

Cena: 8 Kč

80 let našich sborů

V minulém čísle jsme upozornili na kulaté výročí několika sborů naší církve. V tomto Českém zápase jsme využili informace z archivu a připomínáme další architektonicky pozoruhodné sbory. Od jejich otevření v těchto dnech uplyne osmdesát let.

Chrudim

Chrudimský, výrazně funkcionalistický Husův sbor slaví 28. září své jubileum.

Z archivu: „Pro vystavění sboru zakoupen pozemek od p. Jiráska za 60.000 K. Projektantem stavby byl p. stavitel Luhan, který také sbor vystavěl. Stavba mu zadána z volné ruky...“

Vnitřní zařízení je toto: bohoslužebný stůl pokrytý bílým ubrusem se zlatými trásněmi. Na něm jsou dvě elektr. svíčky, po jichž stranách jsou dávané květiny v květináčích, buď přirozené nebo umělé. Na přední straně obětního stolu, který je na výstupku, je připevněn kalich. Za obětním stolem je umělecky zpracovaný veliký kříž s barevnými skleněnými listy stromu a 12 holubicemi. Vše je zasazeno do dubového dřeva, které tvoří všechna 4 ramena kříže. Uvnitř je elektrické zařízení, jímž se kříž při bohoslužbách osvětluje. Po obou stranách za oltářem jsou dvě místnosti (zákristie a skladiště). Pod chorem jest umělecky zpracovaná ruka, která drží kalich. Ve sboru je dále socha M. J. Husa. Je to imit. sochaře Štursy. Lavice, kterých je 16, jsou z tvrdého hlazeného dřeva... Na choru jsou varhany. Sbor je dlouhý 23 m, široký 12,25 m... Schody vedou na plošinu, která je kryta stříškou. Sbor má malou vížku. Byl vystavěn nákladem cca 220.000 K. Peněz vypůjčen od zemské banky, ale nyní, v r. 1944 je již plně zaplacen, takže náboženská obec nemá žádných dluhů. Sbor byl otevřen brat. biskupem Kordulem dne 28. září 1935.“

Petřvald

K jubilející budově sboru v Petřvaldu nacházíme v archivu následující autentická slova:

„Od samého začátku bylo vroucím přáním příslušníků náboženské obce, aby si mohli postavit svůj vlastní bohoslužebný stánek a aby mohli odejti z nedostačující školní učebny...“

Náboženské obci se podařilo získati od ministerstva veřejných prací zásluhou bratří poslanců V. Sladkého a Al. Tvaružka zakoupení staré

strojovny, která byla vystavěna z pálených, velmi hodnotných cihel. Bratři a sestry bez rozdílu sami bezplatně rozebírali zdivo, čistili cihly a odváželi materiál na staveniště, kde za vedení br. Jana Macha rostl vřichledně Husův sbor. Veškerou práci na staveništi odpracovali příslušníci s takovou pilí, že byli obdivováni i našimi odpůrci. Se stavbou bylo započato v červnu 1935 a už 28. září 1935 byl Husův sbor otevřen br. biskupem Stiborem. Lavice ve sboru byly pořízeny svépomocnou akcí. O výzdobu průčelní stěny za oltářem byl požádán slezský umělec akad. malíř Vilém Wünsche ze Šenova, který namaloval obraz o rozměrech 2.60 x 3.20 m na biblický citát „Pojďtež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste a já vám odpočinutí dám.“ (Mat. 11,28), znázorňující horníka, jenž u nohou Kristových hledá posily i pro starosti rodinné. Obraz, který má dnes hodnotu 100.000 Kč, dostali jsme tehdy vlastně darem za pouhých 4.500 Kč.“

Dokončení na str. 3

Prohlášení biskupů Církve československé husitské k uprchlické krizi

Situace kolem uprchlické krize eskaluje a rozděluje naši společnost. V souvislosti s aktuálním děním si kládeme otázky: Na jakých hodnotách stojí současná Evropa a naše společnost? Jme skutečně křesťané? Trápí nás utrpení a bolest druhých? Jistě, že tato situace je složitá a musí se řešit politicky. Lidem, kteří opouštějí své země před válkou a násilím, by bylo nejlépe ve svých domovech, tam, kde se narodili. Vynasnažíme se jim nyní konkrétně pomoci a po stabilizaci bezpečnostní situace v jejich rodných zemích jsme ochotni být nápomocni s jejich návratem.

Uvědomujeme si, že je nezbytné řešit především příčiny, ne jenom následky. Odmítáme však všechny předpojaté projevy nesnášenlivosti, které jsou v rozporu s naší vírou a Kristovým evangeliem. Proto vyzýváme věřící Církve československé husitské, všechny křesťany a lidi dobré vůle: Pomáhejme společně bezbranným a strádajícím lidem, kteří prchají před smrtí a násilím. Projevujme lásku, soucit a solidaritu v duchu slov našeho Pána Ježíše Krista: „Byl jsem hladový a dali jste mi jíst. Byl jsem na cestě, a ujali jste se mě.“ (Mt 25,31-46).

11. září 2015

Biskupové Církve československé husitské:

Tomáš Butta, patriarcha; Juraj J. Dovala, biskup brněnský; Filip Štojd, biskup plzeňský; Rudolf Göbel, biskup olomoucký; Pavel Pechanec, biskup královéhradecký; David Tonzar, biskup pražský; Jan Hradil, biskup bratislavský.

Prchají, prcháme

„Mám dojem, že Ježíš byl uzavřený uvnitř církve a teď tluče na dveře, protože chce ven.“

Římský biskup František

Naše církve prchá od jasného slova k uprchlíkům. Svět je v pohybu a bude ještě více. Jestli oni dnes, my dočela klidně můžeme zítra.

Ne, nejsem „kulti-multi sluníčkář“. Taky nechci, aby moje vnučka nosila burku, a o mnohých z imigrantů jsem bez iluzí. Asi tak jako průměrný Němec. Ten však má důvěru ve svůj právní stát, a tak se nebojí (příznačný je odpor extrémistů vůči uprchlíkům v bývalé komunistické části Německa). Já důvěru v náš právní stát nemám a nejspíš ji nemají ani naši politici, když navrhuji krátkozraká řešení problému zatím jednoduchého oproti tomu, co nás čeká v budoucnu.

Neumíme řešit problém romský. A řešit problém uprchlíků ostatním drátem vystačí jen na jedno volební období. Nebude však stačit za dvacet let, kdy bude mít Afrika přes dvě miliardy obyvatel. A bude sucho, nebude voda a bez ní ani potraviny. (Myslete na to třeba, když si čistíte zuby.) Církve, které brojí proti antikoncepci Afričanů, jim jíst a pít nedají. Místo vývozu demokracie „po našem“ jsme jim patně než ryby měli dávat ty udice.

Přesto se nebojím. Z Písma přece nejčastěji slyšíme Hospodinovo slovo: Nebojte se! Bůh ví, že strach má velké oči, ochromuje soudnost, rozum i cit. Proto ho mocní světa vždycky užívají jako nejúčinnější a nejjednodušší metodu vládnutí. Společně se snahou médií dodat co nejvíce senzací nás strachem masírují a manipulují. Ano, „namakaní“ mladíci jdou za lepším. Jenže – riskovali byste kvůli „lepšímu“ utonutí v moři? Z právního státu budou mnozí vráceni, aby si udělali pořádek doma, než začnou dělat nepořádek v Evropě, když nezvládnou integraci. A teroristi mezi nimi? Nedejte se vysmát! Ti přiletěli letadlem a v pařížských restauracích nebo s bílou plétí třeba ve Stockholmu plánují své. Přece nebudou riskovat utopení nebo strastiplný pochod s děcký na zádech!

Naruby

Nedávno jsme v Liberci na festivalu sborového zpěvu zpívali spirituály ztotožněných černochů. Ti lidé se upírali k jediné naději – ke Kristu. „I want Jesus to walk with me!“ Krásná píseň. Krásné přání. Kdo rozuměl textu, všiml si, že černošské spirituály zpívají o jediné touze: být s Kristem, nechat se jím doprovázet, jedno, zda v životě nebo ve smrti. S naším sborem zpíval coby sólista Arab, před časem prý úspěšný v Super Star. Dalo se to zpívat „koncertně“, nebo „existenciálně“. Není podstatné, zda závěrečné vystoupení dopadlo skvěle nebo jen dobře. Podstatné bylo, co jsme si u toho uvědomovali – my, bílí, zajištění a jen tak pro radost si prozpěvující: Chceme opravdu, aby nás životem provázel Ježíš?

Ano, u nás v církvi o tom mluvíme při bohoslužbách, pro-

Jenže právě o takto prchající jde. Že mají nóbl oděv, mobil, tablet? Nepřicházejí z časů Lawrence z Arábie nebo Schweitzerova pralesa, ale z technologicky vyspělé společnosti, jako je naše. Sice s jiným „náboženským zavazadlem“ v sobě, ale s drobným rozdílem: Utíkají ani ne před, ale z válčení. A mnozí jako vyznavači islámu utíkají před Islámským státem. Jasně, že jim mají pomáhat souvěrecké země! Některé pomoc poskytují, jiné stávají babylonské věže dubajské, kterými se my jezdíme kochat! Ale tisíce uprchlíků míří do Evropy, kterou moc „nemusí“. Nepodsouvejme jim pouhou touhu po sociálním příspěvku bohaté Evropy. Utíkají k nám ze strachu a pro pomoc. Ani ne k nám, ale do Německa. Kdo by to byl řekl, když víme o dobách, kdy se z Německa utíkalo! Po sedmdesáti letech od války si sebe s igelitkou, batohem a děckem na zádech představit neumíme.

Nemaskujme svůj strach obavami o naši křesťanskou Evropu. (Což v Čechách zní dvojnásob komicky.) Nemělo by nám paradoxně spíš lichotit, že u nás vidí naději? Nepředhazujme jim touhu po sociálních dávkách, anebo že nás chtějí kulturně a nábožensky „převálcovat“. (To se v průběhu času může stát ze sociologických důvodů...) Právni státy sebevědomé a bohaté Evropy to zvládnou. Evropa zvládla v posledním století horší věci.

Naše křesťanské hodnoty nemohou být prezentovány ostatním drátem strachu. Ježíš našťastí jenom v církvech uzavřen nebyl. Základním pilířem jeho evangelia je přece soucit, milosrdenství, láska a pomoc bližnímu v nouzi. Kdo je bližní, ukázal Kristus (Světě, div se!) na jinověrci Samaritánovi. Jestli chceme zachovat Evropu křesťanskou, pak ne tím, že nepomůžeme. Ale naopak: křesťanskou Evropa zůstane, když pomůžeme.

P. S.: Klidně si vezmu mámu s dětmi k sobě na faru, než se vyřeší jejich pobyt. A že by to měli být pouze křesťané? No nevím, co by na to Ježíš řekl. Ostatně naše fary bývají velké a často prázdné.

A potom: Ježíš je venku... A tak spíš než strach z uprchlíků mě jímá bázeň před Hospodinem.

Jana Šilerová

síme o to při modlitbách: aby byl při nás, aby nás provedl zkouškami, trápením, celým životem i smrtí. A co naše společnost? Lidé kolem nás? Mají jim stačit supermarkety, počítače, televize a sem tam nějaký adrenalin?

Tzv. křesťanská Evropa teď prochází velkou zkouškou. Vůbec ne v tom smyslu, jak to slyšíme dnes a denně z médií: Jak se my chudáci Evropané (a hlavně my chudáci Češi) ubráníme přivalům cizích národů (vůbec ne přistěhovalců, vždyť nemají co „stěhovat“, ale uprchlíků)... V tom hanebném mediálním a politickém humbuku, který se nese naší zemí, zní Ježíšův snadno přeslechnutelný hlas: Chceš, abych při tobě stál? Stůj tedy ty při mně! A cokoli uděláš pro někoho z těchto nejmenších, na statisíce počítaných, v tisících tonoucích, v médiích pomlouvaných a očerňovaných, protože ohrožují zavedený

Pokračování na str. 3

Ohlédnutí za začátkem školního roku

(Kázání bratra faráře Stanislava Jurka při bohoslužbách s požehnáním učitelům, studentům a žákům na počátku nového školního roku.)

Milí přátelé, bratři a sestry! Asi všichni víme, že Bible se dělí na Starý a Nový zákon. V Novém zákoně je učení novému na základě starého. Tento postup známe ze školní výuky. Pak může přijít překvapivě nové. V Novém zákoně spasení Boží milostí, přijaté a osvojené naší vírou, v posledním vědeckém poznání, že celý vesmír vzešel z částičky menší než atom. Immanuela Kanta naplněvalo obdivem, jak řekl: „Hvězdné nebe nade mnou a mravní zákon ve mně.“ Co je Bohem dáno, poznáváme v Bibli, vědeckých knihách i zpozděných učebnicích. Abychom pochopili, kde a za jakých podmínek žijeme, potřebujeme poznávat, učit se a poznání využívat pro život současníků a těch, co přijdou po nás.

V globálním světě je důležité dorozumění. Za mých mladých let byla vytvořena umělá řeč - esperanto, která měla být celosvětovým dorozumivacím prostředkem. Neužala se. Prosadila se mnohem obtížnější angličtina, protože touto řečí mluví v neuvěřitelných státech s nejproslulejšími školami v oborech humanitních a technických. Ovšem to, že je usnadněna vědecká a technologická spolupráce, nezaručuje, že si lidstvo v podstatných otázkách bude rozumět a najde na ně společnou odpověď. Nyní například problém masové imigrace.

Nepřišli jsme sem dnes, abychom řešili celosvětové záležitosti. Možná máte už v počátcích nového školního roku problémů dost. Už jste mohli zjistit, že v matematice nebo cizím jazyce máte mezery z minulosti a bude nutno je neprodleně zacelit. A což teprve nesnáze vztahové. To mrzí. Důvěřujeme jako žalmisty, že Bohu nejsme lhotejní, a jedněme podle pravidla ora et labora (modli se a pracuj). Neostýchej se prosit. „Prosím, Hospodine, pomoz! Prosím, Hospodine, dopřej zdaru! Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu.“ (Rozumí se Pán Ježíš Kristus.) A pro učitele rada nad zlato: „Na Hospodina slož svoji starost, postará se o tebe a nedopustí, aby se kdy spravedlivý zhroutil.“ Trocha humoru neuškodí, ovšem biblický pojem spravedlivý značí souhrn kvalit věřící osobnosti. Všichni máme handicap, že nejsme původem jako Ježíš. O něm je řečeno: „Dítě rostlo v síle a moudrosti a milost Boží byla s ním.“ Dvanáctiletý Ježíš, když jej matka a otec našli v chrámě, jim řekl: „Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?“ ... „A Ježíš prospíval na duchu i na těle a byl milý Bohu i lidem.“ Jasně, základnou má být křesťanská rodina a církev, kde přijímáme požehnání. A rádi je předáváme dále: „Žehnáme vám z Božího domu.“ To požehnání vás bude provázet při vaší poctivé práci. Přejeme vám i sobě, aby o nás platilo slovo apoštola Jana: Píšu vám, děti, že jsou vám odpuštěny hříchy pro Ježíšovo jméno. Píšu vám, otcové, matky, učitelé, učitelky, že jste poznali toho, který je od počátku. Píšu vám, mládenci a dívky, že jste zvítězili, a to hlavně nad tím Zlým. To se projeví odstraněním sobectví a chamtivosti a obětavou prací ve prospěch nás všech. Amen.

K zahájení školního roku v Blansku

O první zářijové neděli se v Blansku konala tradiční farní slavnost. Nejprve jsme slavili společně bohoslužbu, v jejích závěru přijaly děti požehnání do nového školního roku. Následovalo posezení na zahradě u kostela pro všechny generace se soutěžemi pro děti, které připravily členky rady starších. V poledne jsme se rozcházelí po požehnaném dopoledni domů. rst

Z kazatelského plánu

Osmnáctá neděle po sv. Duchu

Budou se bát Hospodinova jména pronárody, tvé slávy všichni králové země, protože Hospodin vybuduje Sijón, ukáže se ve své slávě a k modlitbě bezmocných se skloní, jejich modlitbami nepohrdne. ŽALM 102,16-18

První čtení: Numeri 11,16,24-29

Tužby pro dobu po Duchu svatém (V):

1. Abychom v myšlení, slovech i skutcích dobrem a pokojem sloužili, modleme se k Hospodinu.
2. Abychom naše schopnosti a dovednosti pro věc evangelia nasadili, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku, Hospodine, tvůj Syn obětoval život, aby nás usmířil s tebou. Daruj nám díl svého svatého Ducha, abychom v jeho moci šířili slávu tvého jména! Osvi' nás, Bože, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Jakubův 5,13-20

Evangelium: Marek 9,38-50

Verše k obětování: Žalm 145,15-16

Verše k požehnání: Filipským 2,8-9

Modlitba k požehnání:

Panovníku, Hospodine, upevni jednotu své církve, aby všichni, kdo byli nasyceni svátostným chlebem a kalichem, naplňovali ve svých životech tvou vůli! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 7, 26, 28, 71, 136, 145, 148, 296, 312

Zamyšlení nad Desaterem

(Pokračování zamyšlení bratra Pavla Hýbly)

7. PŘIKÁZÁNÍ

NEPROMLUVÍŠ KŘIVĚ PROTI BLIŽNÍMU SVĚMU

Někdy se také nazývá „NEPROMLUVÍŠ KŘIVĚ SVĚDECTVÍ PROTI BLIŽNÍMU SVĚMU“. Co do tohoto přikázání patří, asi všichni dobře víme z jeho názvu: Neměli bychom lhát, pomlouvat, nactiutrhávat, ale naopak bychom měli být pravdomluvní. Ale přízněji se si, jak je mnohdy těžké takto jednat. Nejdříve je třeba si uvědomit, že pokud jsme pravdomluvní, projevíme tím úctu a lásku Bohu, který je pramenem veškeré pravdy. Pán Ježíš říká v evangeliu „Já jsem ta cesta, pravda i život“ a v řadě našich sborů to čteme na oltáři či na stěně.

Co vlastně znamená být pravdomluvný či pravdivý? Jednoduše řečeno - pravdivě mluvit a jednat. Varovat se dvojsmyslnosti, přetvářky, lstivých jednání, herectví či pokrytectví. Také do toho patří - jak jsme si připomenuli již v úvodu - vyvarovat se pomlouvání, nactiutrhání a posuzování. Připomeňme si, jaký je mezi tím rozdíl: Kdo bezdůvodně a příliš snadno soudí skutky bližního, říkáme, že posuzuje, a ten, kdo bezdůvodně a bez potřeby mluví s jinými o chybách bližního, nactiutrhá. Kdo o bližním šíří nepravdy a lži, pomlouvá. Všechny tyto hříchy jazyka proti bližnímu jsou nejen v dnešní době velkým zlem, protože zabí-

její lásku a ničí přátelství.

Co způsobujeme takovým jednáním, nám může pomoci pochopit jeden příklad: V katolickém kostele se ve zpovědnici kajicník zpovídal z toho, že pomlouval a nactiutrhával. Když se vyzpovídal, kněz mu dal jako pokání, že pomlouval a nactiutrhával. Když se vyšel s ním na věž kostela, tam ho roztrhnul a vysypal všechno peří a poté se měl vrátit ke knězi. Když tak učinil, kněz mu řekl, aby šel posbírat všechno peří zpátky do polštáře. Kajicník nařikal, že není vůbec možné, aby všechno peří posbíral. Ten mu připomenul, že podobné to je, když hřešíme jazykem proti bližnímu, že to, co jsme jednou řekli, mnohdy už nejde vzít zpátky a pomluva si už žije „vlastním životem“ mezi lidmi. Často i zveličená a zkrleslá.

Pokud se již stane, že hřešíme jazykem proti bližnímu, je důležité, abychom se k tomu přiznali a také se vždy snažili zjednat nápravu. S tím, co jsme si řekli, asi všichni budeme souhlasit, zvláště když se to týká pomlouvání. Ale jak máme jednat, když říkáme o druhém jen pravdu, i když to není nic dobrého? Podle čeho se máme v takovém případě řídit? Při předávání těchto citlivých informací se máme řídit těmito principy: Je sdělení pravdy dobré? Je prospěšné? Je potřeba si také uvědomit, že ne vše, co je pravda, musím říkat. Je nutné brát ohled na osobní a společenské dobro, och-

ranu soukromí, na nebezpečí pohoršení a v určitých profesích i na dodržování profesionálních tajemství.

V dnešní době na tomto poli mají velkou zodpovědnost média (televize, rozhlas, tisk, internet), protože média mají sloužit lidem a pravdivě, objektivně a nezávisle je informovat. Všichni ale dobře víme, že jsou nám skrze média předkládány nejrůznější dohady, domněnky, podezření a polopravdy, aniž by to bylo doložené fakty. Nevíme, čemu a komu můžeme v dnešní době vůbec věřit. Nejhorší jsou nejrůznější bulvární časopisy. Ale mnohdy stačí zapojit svůj mozek a podívat se na informaci - jak se říká - zdravým selským rozumem. Velmi nám však může pomoci, když zprávy a informace, které jsou nám předkládány skrze média, budeme konfrontovat s Pravdou, podle které chceme jako křesťané řídit svůj život a mít i zdravý kritický odstup od toho, co je nám předkládáno. A co nám zanechal o Pravdě také náš Mistr Jan Hus. A na závěr je potřeba si uvědomit, že pokud budeme v kontaktu a blízkosti Pravdy (Ježíš řekl: „Já jsem ta cesta, pravda a život“), budeme se stávat pravdivějšími i my sami a budeme do současného chaotického světa kolem nás přinášet i trochu víc pravdy. -ph-

Pokračování v příštím čísle

Nad Písmem

KURZ POTÁPĚNÍ

Mk 9,38-50

Svádí-li tě k hříchu tvá ruka, utni ji; lépe je pro tebe, vejdeš-li do života zmrzačen, než abys šel s oběma rukama do pekla, do ohně neuhasitelného. Mk 9,43

Text určený pro dnešní neděli je delší než jen vybraný verš. Tradiční výklad říká, že lidské tělo bylo v tehdejší době metaforou společenství či politického útvaru, a jde tedy o pokyny, kterak spravovat společenství. Lze ovšem narazit i na další inspirační postoj, který říká, že nás může svádět naše přirozenost. První výzva (verš 42) se týká svedení k hříchu jednoho z nepatrných, ale další tři varování už se týkají každého jednotlivce. Přivádíme se k pádu sami - svými končevinami, tedy něčím, co je naší přirozenou a nedílnou součástí. Exeget Meinrad Limbeck uvádí pro ilustraci větu typu: „jsem zkrátka takový...“ Někdy je pro to, abychom se posunuli, třeba vykořenit některé rysy naší osobnosti - což může být proces dosti bolestný.

V tu chvíli se vynořuje otázka: „To mám popřít sám sebe, vzdát se své osobnosti? Což mě Bůh neučil, kým jsem?“ Ale jsme skutečně takoví, jaké nás Bůh chtěl? V našem vyznání vin říkáme: „Tys nás stvořil k obrazu a podobnosti svému, a proto máme žít podle svaté vůle tvé a s tebou spolupracovat... My však často nedbáme... a svévolnými

činy rušíme...“ A tady máme odpověď a taky ji máme v závěru vyznání víry: „Otec nebeský nás proto stvořil, abychom Ducha Božího v sobě majíce, šťastni byli...“ a tak se zdá, že mnohé z toho, co považujeme za svou přirozenost, není ve skutečnosti to, co s námi Bůh zamýšlel - protože nejsme šťastni a jednáme svévolně. Nejednat svévolně určitě neznamená zřít se své vůle - jsme stvořeni k obrazu Božímu. Svobodná vůle a možnost volby přivedla první lidi tam, kde jsme. Takže vůli měli, Bůh jim dal možnost volby a oni ji využili. Čili svévolně je špatně, jen když to není v souladu s Boží vůlí - tedy s dotazováním se po ní. Tím má být řečeno, že se máme vzdávat toho, co nám brání v kontaktu s Bohem, s jeho stvořením a tvořením. Ale protože už jsme na to zvyklí, protože své obavy a nejistotu považujeme za opodstatněné, přirozené, mnohdy nemáme potřebu je považovat za problém. Ale pak nejsme šťastni, bojíme se hájit Pravdu Boží a jsme v pekle už tady, aniž by to bylo nutné a zjevné. Vykořeňujeme to, co nás tíží. To neznamená, abychom se stranili problémů. Spíš jde o to, že my si mnohdy myslíme, že jsme OK. Nemáme pletky s nikým, s kým mít nemáme, nepřivlastňujeme si cizí majetek, nesvědčíme křivě nebo si to neuvědomujeme, a tudíž že jsme „za

vodou“. Ale, co když je naše ustáranost, která nám brání se zhluboka a s radostí nadechnout chladného podzimního vzduchu a užít si to, stejným oříškem? Právě pro tu nenápadnost? Co když je naše nedůvěra k životu taky překážkou - kamenem na cestě? V textu stojí: „svět k hříchu.“ Sloveso skandalizein, které je použito, je odvozeno od slova skandalon, což je překážka či kámen, o který člověk na cestě zakopne. Jde o kladení překážek na cestě k Bohu. Podobně se jmenuje disciplína nádechového potápění - skandalopetra. Ve starém Řecku používali lidé kámen, který jim umožnil potopit se snáze do hloubky, když hledali mořské houby. V případě nádechového potápění, při kterém se měří dosažená hloubka, je to tedy kámen, který táhne člověka ke dnu. Někdy je naše domnělá přirozenost taky takovým kamenem - ale saháme po něm, aniž bychom ho potřebovali. Nejdeme se potápět, jdeme po souši a on nám pak komplikuje cestu.

„Každý bude solen ohněm,“ stojí ve verši 49. Sůl je symbol čistoty a zdraví. Oheň evokuje bolest. Očistný proces může být bolestný, ale vede k uzdravení, abychom Ducha Božího v sobě majíce šťastni byli. Ve druhém čtení (Jk 5,13) stojí: „Vede se někomu z vás zle? Ať se modlí.“ Když se nám nedaří, tak se modleme. Když máme pocit, že nejsme naplněni Duchem Božím, tak o něj prosme. A pak možná zjistíme, že očista není až tak palčivá, protože Kristus je velkorysý tak, jako je velkorysý Bůh, a vítá s otevřenou náručí každého, kdo se k němu hlásí a navrácí. Jen je třeba to udělat. Amen. E. S.

Pane, děkujeme ti za tvou velkorysost, nezměrnost a tajemnost. Ať se s důvěrou noříme do hlubin tvé milosti.

80 let...

Pokračování ze str. 1

Chlumec nad Cidlinou

28. září oslaví osmdesát let od svého dokončení významná funkcionalistická stavba – sbor naší církve v Chlumci nad Cidlinou. Archivní dokumenty o jeho založení vyprávějí toto: „Než se radě starších podařilo sehnati potřebné peníze ke stavbě vlastního sboru, zakoupila v r. 1923 kalich, pamětní knihu, křížek k pohřbům, talár a baret pro bratra duchovního. Ke stavbě sboru byl položen základ 30. září 1934. Podle plánů bratra Ing. Potůčka z Pardubic provedl stavbu sboru stavitel Hurych z Nového Bydžova nákladem 185.584 Kč. Dík patří městské spořitelně, která na stavbu zapůjčila za mírný úrok 50.000 Kč a církvi Českobratrské evangelické za zápujčku 20.000 Kč. Sbor byl otevřen 28. září 1935 za přítomnosti bratra biskupa Kordule z Hradce Králové. Jeho projevu naslouchalo množství

zvědavců z místa i okolí a uspořádání slavnostního otevření zapůsobilo na všechny hlubokým dojmem. Na to přibývalo příznivců a dluh byl r. 1940 splacen... Místo zvonů zakoupen rozhlas, umístěný ve věži sboru, k přenosu hlasu zvonů z desek elektric. gramofonu, vánoč. koled apod.“

redakce

Naruby

Pokračování ze str. 1

pořádek blahobytného světa, udělal jsi pro mne – pro Krista.

Ano, Evropa teď prochází velkou zkouškou. Ale pozor – je to především zkouška od Hospodina: Když ke mně voláš, člověče, jsi ochoten slyšet, když volám já k tobě? Slyšíš vůbec, co volám?

A tak se věc náhle obrací! Ano, Hospodin v současnosti (právě tak jako kdykoli v minulosti) obrací záležitosti tohoto světa naruby! Po svém lidu žádal poslušnost a mravní odpovědnost. A nakonec jeho Syn přišel a hodoval s kolaboranty, prostitutkami a jinými zavrženci, ba dokonce jim dával přednost před těmi „skorodokonalými“.

V Markově evangeliu (v 7. kap.) se dočteme o člověku, který byl hluchý a nemluvil správně. Nevyhlížeji dnes Evropané, jako by byli obdobně postižení? Nepotřebují právě tak jako ten hluchoněmý uzdravit? Slyší vůbec hlas toho zoufalství? Nejsou k němu hluchí? A jak sami o tom mluví? Nemluví náhodou pořád a napořád jen o sobě?

Neodvažují si představit, jak se běženci na evropském kontinentu po prvních zkušenostech cítí. Jak se jednou budou chtít zařadit do „skvělé evropské společnosti“ lidí, kterým kladli do cesty překážky a které tu chytali jako lovnou zvěř, když ve své zemi opustili tábory, které jim neskýtalý žádnou naději? Lze se od nich dočkat pochopení, vstřícnosti, vděč-

nosti a ochotě přizpůsobit se, když první obraz o evropské společnosti si udělají např. v Maďarsku? A když je u nás vozí v autobusech se svázanými rukama jako zločince?

Prorok Izajáš vyzýval na Boží pokyn své současníky: Řekněte nerozhodným srdcím: „Buďte rozhodní, nebojte se!“ (35,4) Aspoň tedy tolik: Nenecháme bez odpovědi plynout kolem sebe řeči vybuzené strachem, kvůli němuž jsou lidé ochotní zapomenout na lidi i na to, že sami lidmi jsou a mají být.

Hospodin snadno převrátí svět naruby. To on je Soudce, ne my, kteří tak rádi třídíme, kdo čeho je hoden a kdo není. Evropa se stává místem obráceným naruby, ano. Už nebude, jaká byla před dvaceti lety. Bude jiná. Jaká? To nezáleží jen na proudech utečenců, ale záleží to i na nás, na našich postojích.

Snad Hospodin Evropu ještě nekvalifikuje jako Sodomu a Gomoru, snad v ní ještě není třeba hledat posledních deset spravedlivých, snad má ještě naději, snad i pro ni ještě platí i to izajášovské zaslíbení: „Bůh, který odpálí, vás přijde spasit. Tehdy se rozevrou oči slepých a otevrou se uši hluchých. Tehdy kulhavý poskočí jako jelen a jazyk němého bude plesat. Na poušti vytrysknou vody, potoky na pustině. Ze sálající stepi se stane jezero a z žíznivé země vodní zřídla.“

Kéž jsou srdce nás Evropanů včas obrácena naruby a proměněna. Kéž i my slyšíme Ježíšův hlas: Effatha – otevři se!

Jana Wienerová

Husův areopág

Epilog

6. července 1415 se na hořící hranici uzavřel život Mistra Jana Husa. Jeho smrt poznamenala historii naší země více, než si možná všichni aktéři kostnického koncilu představovali. Varovný ohnivý vzkaz, který poslal Zikmund Lucemburský do Čech, se minul účinkem. Stoupenci Mistra Jana vyvýšili kalich na symbol hnutí. Přijímání sub utraque (podobojí) se stalo viditelným gestem návratu kališníkům (později husitů, utrakvistů) k tradici prvotní církve. Václav IV. nedokázal zabránit „pohusovské“ radikalizaci; stále větší vliv získávali stoupenci apokalyptického a chilias-tického směru, např. Jan Želivský. V roce 1419 právě radikálové vedli útok na Novoměstskou radnici, z jejíž oken byli svrženi novoměstští konšelé. Tato smrtící defenestrace byla důkazem velmi bojovné nálady mnoha obyvatel Prahy. Václav IV. neunesl tíhu vzpoury a podlehl infarktu. Jeho nástupcem byl Zikmund Lucemburský, a nebýt jeho autorita-

tivně laděných vizí, snad by se stal dědicem českého trůnu právě tento uherský a římský král. Zikmund však nehodlal připustit žádné podmiňování svého panování ze strany šlechty (katolické i „husitské“), odjel do Vratislavi a začal připravovat křížovou výpravu proti těm, kteří byli pejorativně nazýváni „husité“. Ačkoli Slezsko, Lužice a značná část Moravy zůstaly věrně tradičnímu katolicismu, Čechy ovládla vize „nápravy církve v hlavě a údech“, kterou měli provést „Husovi věrní“. Nad řekou Lužnicí vzniká „mytické“ město Tábor, v němž má vládnout pouze Boží Zákona, resp. Bible. V čele komunity stáli kněží, vojenskou organizaci zajišťovali hejtmané a všichni se nazývali bratry a sestrami. Mezi hejtmany vynikl pozoruhodný muž, Jan Žižka z Trocnova. V následujících letech bylo České království sužováno permanentní občanskou válkou, v které vynikla jak vítězství husitů nad křižáky, tak vzájemné spory jednotlivých husitských směrů. Pražanů, sirotků, orebitů, táboritů. V rámci dobového husitského myšle-

ni nalézáme řadu zajímavých postav. Od nikdy neinstalovaného arcibiskupa Jana Rokycany, přes jednoho z mála tábořských teologů-intelektuálů Mikuláše Biskupce z Pelhřimova, až po eucharisticko-eklesiologického „pikarta“ Martina Húska, upáleného na příkaz jiných husitů. V rychlém sledu bezmála dvacet let od upálení Mistra Jana se před našima očima míhají další události a další osobnosti. Úspěšné husitské bitvy např. na Vítkově či u Domažlic; významní husitské teology jako Jakoubek ze Stříbra či Jan Rokycana; proslulí bojovní kněží jako Ambrož či Prokop Holý. Proti vzpurným Čechům stojí lidé jako braniborský markrabě Fridrich, trevírský arcibiskup Otto z Ziegenheimu, papež Martin V., kardinál Giuliano Cesarini a samozřejmě Zikmund Lucemburský.

Stoupenci Mistra Jana se nakonec s katolíky setkali na předběžné schůzce v Chebu (tzv. „chebské úmluvy“, 1432). V prvních měsících r. 1433 pak hájí husité své „čtyři artikuly pražské“ na koncilu v Basileji. „Čtyři

Dokončení na str. 4

Tisková zpráva

Řídící výbor Ekumenické rady církví v ČR (ERC), tvořený přítomnými představiteli členských církví, při svém výjezdním zasedání přijal následující usnesení k uprchlické krizi:

- s vděčností konstatujeme, že pomoc ze strany členských církví již probíhá a má různou podobu: modlitební, finanční, osvětovou a poradenskou; promítá se již do dalších praktických důsledků a nabídek;
- vážíme si všech, kdo již finančně přispěli do sbírek pro zmírnění utrpení lidí v místě (Libanon, Sýrie, Irák, Turecko, Ukrajina);
- vyslechli jsme informace o jednání pracovní skupiny MV ČR se zástupci měst a obcí, České biskupské konference a ERC a podporujeme své zástupce v aktivním navazování na kroky státu;

• nepřehlídíme napětí a obavy ve společnosti i církvích, navzdory tomu považujeme konkrétní pomoc lidem v nouzi za projev následování Krista;

• vzali jsme na vědomí jednání s diakonickými a charitativními organizacemi, s n. f. Generace 21 a dalšími, vážíme si jejich konstruktivního přístupu, stejně jako praktických nabídek ubytování a další podpory ze strany církvi a jejich členů;

• podporujeme účinný přístup státu a společnosti k řešení této krize a jsme otevření spolupráci, která je jedinou možnou cestou ke zvládnutí tohoto civilizačního a humanitárního problému.

Řídící výbor ERC si uvědomuje vážnost situace a vnímá současnou krizi jako výzvu křesťanům prakticky osvědčit víru, naději a lásku.

*Daniel Fajfr, předseda Ekumenické rady církví, předseda Rady Církve bratrské
Dušan Hejbal, 2. místopředseda Ekumenické rady církví, biskup Starokatolické církve
Tomáš Butta, patriarcha Církve československé husitské*

Jan Klas, biskup Jednoty bratrské

Jan Waclawek, biskup Slezské církve evangelické a. v.

Marian Čop, superintendent Evangelické církve a. v.

Milan Kern, předseda Výkonného výboru Bratrské jednoty baptistů

Martin Moldan, biskup Apoštolské církve

Marek Prošner, pastýř Církve Křesťanská společenství

*Joel Ruml, 1. místopředseda Ekumenické rady církví, synodní senior Českobratrské církve evangelické
Konferenční centrum Immanuel, Dlouhý u Ždírece n. Doubravou, 15. září 2015*

Z názorů našich čtenářů

Proč jsem mlčel a čeho se bojím

Reaguji tímto na článek bratra J. B. K. Lauka v třicátém šestém čísle Českého zápasu, který vyšel pod názvem „Proč mlčíme a čeho se bojíme“. Bratr Lauko se snaží tímto způsobem rozvinout širší diskusi na téma, které zřejmě bude také jednou z náplní práce sociálně-etické komise naší církve. Věřím, že v komisi pracují lidé fundovaní, a tím hlavním důvodem, proč jsem zatím mlčel, je důvěra, že naše církve se nenechá vmanévrovat módními trendy do unáhlených závěrů. Přiznám však, že se bojím. Čeho? Především Božího soudu. Pokud beru vážně Boží slovo, zapsané jak ve Starém zákoně, tak v Novém zákoně (např. svědectví o Sodomě a Gomoře či listy apoštola Pavla, např. Římanům 1,26-32), nemohu se nebát toho, že přivoláváme na sebe Boží soud, a to nejen na nás, ale i na další pokolení. Nebo se nám zdá Nový zákon zastaralý? Bojím se o základ společnosti – tedy o tradiční rodinu. Je známo, že když

se po revoluci v sovětském Rusku dostali k moci komunisté, tak zpočátku znevažovali a ničili tradiční rodinu a propagovali uvolnění morálky. Ale jen do té doby, než zjistili, že vlastně ničí celou společnost, kterou chtěli ovládat. Tímto poznáním pak změnila svou destruktivní politiku vůči rodině. Západní společnost si sama nyní pod sebou podřezává větve. Porno-grafie, radikální feminismus, sexualizace dětí, propagace homosexuality a nejnověji možnost a údajná svoboda dětí vybrat si samy své pohlaví, a to nejenom ze dvou možností – to vše, pokud se tyto trendy nezastaví, rozbije tradiční rodinu a vnese do společnosti zmatek a zmar. Kdo jiný by měl tradiční rodinu chránit, když ne křesťanská církev? (Nechtějme, aby to „po svém“ za nás dělali muslimové.)

Také se bojím selhání „svě“ církve. Nenamlouvejme si, že Církev československá husitská má být jakousi avantgardou dalšího vývoje a že má

být dokonce o krok napřed v ustupování těmto zničujícím trendům. Řekl bych, že přídomek husitská nás zavazuje k jinému postoji. Totiž k postoji bránit se úpadku morálky. To byl přece jeden z hlavních motivů vzniku husitského hnutí. Šlo v neposlední řadě o nápravné snahy reagující na zkaženost společnosti a církve. Bojím se, že už jsme se ocitli na „šikmé ploše“ a že pouze ustupujeme. Bylo by dobré si říci, kde je ta hranice, za kterou již ustoupit není možné. Tolerance homosexuality – dobrá, pochody hrdoosti – snad, registrované partnerství – možná, manželství homosexuálů – ???, osvojování dětí homosexuálními páry – ??? Šikmá plocha ale pokračuje a vede až k uznání práv pedofilů, neboť už i oni se o svá práva hlásí... Patří sem i nesmyslná předškolní sexuální výchova... Tolik má reakce na výše uvedený článek. Doufám v poctivou práci sociálně-etické komise a nemyslím, že je nutné věci uchvátat v tom smyslu, že lepší je špatné rozhodnutí nežli žádné. **Karel Filip**

Hůl

Ano, hůl se dá užívat jako opěra na našich procházkách. Hůl se dá užívat jako opěra celým životem. Ta samá hůl však může posloužit k „natřískání“ tomu druhému, který s námi nejde naší cestou. Bohužel tak to může být i s náboženstvím. Může člověku úžasně pomáhat cestou životem, ale může být i zneužito jako metla proti těm ostatním. Bylo snad málo náboženských válek? Dejme si všichni pozor na fundamentální výklady zkostnatělých, rigidních teologů. Je nádherný výrok Písma svatého v dané věci: „Učinili jste z domu mého Otce peleš lotrovskou.“

Jan Hradil, biskup slovenský

Zprávy

Putování brněnské diecéze do jižních Čech

děkanským kostelem Proměnění Páně na hoře Tábor s právě opravovanou věží.

V Sezimově Ústí jsme zhlédli památník presidenta dr. E. Beneše a hrobku manželů Hany a Edvarda Benešových pod vyvýšeninou Kazatelna, kde dle pověsti kázal Jan Hus. Tady se průvodcovské role ujala sestra farářka Petra Vítková, rodačka ze sousedního Tábora. Památník i hrobku obklopuje nádherný park nad vtokem Kozského potoka do Lužnice, jako stvořený k procházkám a rozjímání.

Jako poslední jsme si v městě Chýnov prohlédli dům Františka Bílka, secesního sochaře, grafika a architekta. Tento dům z roku 1898 býval umělcovým ateliérem a my jsme si v tomto patrovém objektu z červených neomítnutých cihel prohlédli výstavu Chýnovské vize Františka Bílka. V nedalekém domě se roku 1872 umělec narodil a zde také roku 1941 zemřel. Pak už byl na programu jen návrat domů a my děkujeme Bohu za zdařilé diecézní putování.

Jiří Vymětalík

Další akcí, kterou brněnská diecéze Církve československé husitské podnikla k 600. výročí mučednické smrti Mistra Jana Husa, byla v sobotu 5. září diecézní pouť na Kozí hrádek. Kozí hrádek u Sezimova Ústí by byl nevýznamným feudálním sídlem, kdyby v něm v letech 1413 - 1414 Hus nenašel útočiště. Na tomto pro českou reformaci významném místě sloužil husitskou bohoslužbu náš biskup Juraj Jordán Dovala, aby se poté vtělil do úlohy průvodce. Po prohlídce Kozího hrádku jsme navštívili též sousední Sokolskou mohyly.

Druhým cílem bylo město Tábor. Po průchodu Bechyňskou branou někteří navštívili přílehlou vyhlídkovou věž Kotnov, pozůstatek středověkého hradu. Přesunuli jsme se na Žižkovo náměstí, kde někteří navštívili Husitské muzeum a shlédli výstavu Jan Hus 1415/2015. U pomníku Jana Žižky z Trocnova je nová atrakce – husitský bojový vůz, u kterého jsme se fotili. Vzápětí se objevila další podívaná. Na náměstí vjela kolona slavnostně vyzdobených historických i soudobých hasičských vozidel vedená historickou automobilní stříkačkou CAS 25 Henschel TS 25.5 z roku 1942. Velitel SDH Tábor vdával dceru. Neobyčejná podívaná před

Oslavy v Husově sboru

Radostně a nadějně jsme 5. září prožili ve Dvoře Králové nad Labem oslavy – narozeniny našeho sboru. Je-li někomu 90 let, řadí se mezi pamětníky. Stejně tak je tomu i s budovou, která byla před lety postavena uprostřed města, aby sloužila lidem a lidé v ní aby vzdávali díky Bohu. Chvalozpěvy a díkyvzdáním jsme naplnili bohoslužbu, chvalozpěvy a díkyvzdání vyslovili nejedni příchozí. S radostnou nadějí bylo možné vnímat vzájemné přátelství mezi církvemi ve městě, kde ekumenismus není jen cizí slovo, ale skutečný život, žitý ve vzájemném respektu, toleranci a spolupráci.

A cesta vede dál – cesta usilovné práce o udržení technického stavu budovy, cesta neutuchající snahy a pile v oblasti pastorační, cesta mravenčí neviditelné práce úřednické, ekonomické, hospodářské, a především naše společná cesta za Pánem. To je (mělo by být) hlavním cílem každého z nás, hledat lásku ve svém životě tak dlouho, až nalezneme Krista a on nalezne nás.

Kěž Hospodin žehná i dalším létům života Církve československé husitské nejen ve Dvoře Králové a okolí. Velké poděkování za skvěle zvládnutou organizaci celých oslav patří milé sestře farářce Františce Kláskové, radě starších a všem ostatním nejmenovaným obětavým lidem, kteří se dle svých sil na této události spolupodíleli.

Anna Holinská

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

VAROVÁNÍ PŘED SVODY

Vypisujte si z biblického textu Marek 9,42-50 písmenka podle tohoto klíče – první číslo znamená číslo verše, druhé je slovo v tomto verši (počítají se i předložky a spojky), třetí určuje písmeno v tomto slově.

45,2,1 50,1,2 47,6,3 43,7,3 48,4,2 50,6,1
42,12,1 45,2,5 43,16,4 50,4,2 47,10,2 43,6,4
45,3,1 47,2,6 42,8,1 48,7,5 42,3,5 47,1,1
45,7,3 50,3,2 42,3,1 43,2,1

Řešení z minulého čísla: Kdo chce být první, buď ze všech poslední a služebník všech.

Jana Krajčříková

Slavnostní bohoslužba v Ostravě

Náboženská obec v Ostravě-Radvanicích srdečně zve na slavnostní bohoslužbu do našeho sboru 27. 9. v 15 hodin, konanou u příležitosti 90. výročí jeho založení bratrem biskupem Ferdinandem Stiborem. Bohoslužby se zúčastní olomoucký bratr biskup Rudolf Göbel, který bude mít promluvu. Slavnost zakončí v 16 h hudební program. 27. 9. se nebude konat ranní bohoslužba v 8 hodin. **red**

Poděkování

Rada starších NO v Litoměřicích by ráda touto cestou poděkovala NO v Ústí nad Labem-Střekově za věcný sponzorský dar do kanceláře v podobě laserové tiskárny. Velmi si vážíme a ceníme Vaší pomoci - vlastní tiskárna nám velmi ulehčí a pomůže v práci na Boží vinici. S díky a prosbou Božího požehnání

Petra A. Kotková

Husův areopág

Dokončení ze str. 3

artikuly“ se staly jedním z prvních symbolů křesťanských snah v Evropě zavázat obyvatelstvo „zákony Božími“ a podříditi naše jednání přísnému morálnímu jednání v duchu Nového zákona. Právě tyto tendence dnes vedou některé nedouky k tomu, aby přirovnávali zastánce artikulů k chování vrahů z tzv. Islámského státu. V květnu 1434 došlo k bitvě u Lipan, kde vnitřně rozdělené husitské hnutí padlo. Polní vojska byla poražena jednotkami katolíků, kteří se spojili s vojenskými oddíly zemského správce Aleše Vřešťovského. Vyčerpaná země už nebyla schopna čelit postupnému úpadku. Přes obrovskou snahu o rekatolizaci země už nikdy nebylo dosaženo teologické a liturgické uniformity. Jan Blahoslav, Jan Augusta, Jan Amos Komenský, stoupenci Martina Luthera či Jana Kalvína, později modernističtí kněží! Ti všichni se podíleli na tom, že římská církev už nikdy nenabyla očekávané zcela absolutní moci; ani přes snahy, které vyvinula po bitvě na Bílé hoře (1618) a v době následné rekatolizace. Život a dílo Mistra Jana Husa bylo zkoumáno „ze všech stran“. Bartoš, Kejí, Kybal, Loserth, Novotný, Sedlák, Spinka, Šmahel patří mezi nejvýznamnější autory, kteří se z té či oné teologické či historické pozice zabývali Mistrem Janem Husem. Autor těchto řádků je rád, že svou knihu Mistr Jan Hus – člověk, teolog, mučedník mohl přispět k pietní vzpomínce na nejvýznamnějšího českého reformátora. Skutečnost, že je tato kniha v podstatě vyprodána, svědčí o tom, že Jan Hus patří mezi osobnosti českých dějin, které nás stále inspirují.

Martin Chadima

Z ekumeny

VÝZVA ČESKÉ BISKUPSKÉ KONFERENCE K AKTIVNÍ POMOCI UPRCHLÍKŮM – SPUŠTĚNÍ REGISTRAČNÍHO WEBU S NABÍDKAMI POMOCI PRO UPRCHLÍKY

V minulých dnech bylo zveřejněno prohlášení předsedy a místopředsedy České biskupské konference (dále ČBK) k současné situaci migrantů, ve kterém zní opětovně potvrzení nutnosti připravit se a podílet se na pomoci lidem, kteří jsou nuceni utíkat ze svých domovů, a zapojit se do procesu integrace uprchlických rodin do české společnosti. ČBK v prohlášení dále děkuje za modlitební semknutí všech křesťanů i lidí dobré vůle a za prosby o útechu těm, kterým sami nedokážeme pomoci, a zároveň vyjadřuje radost z aktivního přístupu věřících, z jejich odvahy a ochoty pomoci lidem v krizi - nelze totiž zůstat jen u pasivních debat, je třeba jednat. Morálním garantem ČBK pro uprchlíky z krizových oblastí byl jmenován předseda rady pro lidská práva Iustitia et Pax biskup Václav Malý. V rámci příprav aktivní pomoci pověřila ČBK Charitu ČR, aby byl nejpozději ke dni 24. září 2015 spuštěn registrační web, kde budou shromažďovány nabídky pomoci. Charita ČR v současnosti hledá cesty, jak pomoci lidem v oblastech vzniku migrační vlny a spolu s Caritas Internationalis se zde podílí na finanční i materiální pomoci. Důležitá je také její pomoc uprchlíkům, kteří se již dostali do Evropy a ČR. ČBK opětovně apeluje na příslušné mezinárodní a státní autority (především OSN, EU), aby nezůstávaly u snahy řešit pouze aktuálně viditelné důsledky, ale zaměřili se na koncept dlouhodobé a komplexní pomoci včetně odstranění příčin migrační vlny.

Dle <http://tisk.cirkev.cz/z-domova/prohl-predsedy-a-mistopredsedy-cbk-situaci-migrantu/>

připravila Martina V. Kopecká

PROGRAM EKUMENICKÉHO SETKÁNÍ MODLITBA ZA DOMOV 2015

Ve dnech od 27. do 28.10. se bude v Praze v rámci oslav vzniku samostatného československého státu konat 9. ročník ekumenického setkání lidí dobré vůle **Modlitba za domov**. Mottem letošního Modlitby je „*Bud' me tvůrci pokoje*“. Modlitba za domov 2015 nabídne pestrý kulturní a duchovní program pro děti i dospělé, jenž se bude odehrávat na třech místech v Praze.

• **Koncert Hany a Petra Ulrychových se skupinou Javory a hosty, Praha 3**
Vystoupení se uskuteční ve středu 28. 10. od 15 hodin v kostele Nejsvětějšího srdce Páně na Náměstí Jiřího z Poděbrad v Praze 3 (metro A).

V pořadu vystoupí sourozenecká dvojice Hana a Petr Ulrychovi s houslovocimbálovým doprovodem skupiny Javory s písněmi inspirovanými moravským folklórem a také řada zajímavých hostů. Pořad bude živě přenášet od 15 hodin Česká televize kanál ČT 2.

• **Kulturně-duchovní festival pro celou rodinu, Praha 11**

Pro školní děti bude na festivalu připravena komedie s názvem „Trapas nepřezívu aneb ten řízek nezvedej!“, ve které hrají, zpívají a tančí moderátorka a herečka Michaela Dolinová a mladý herec Ladislav Ondřej. Předškolní i školní děti se budou moci zapojit také do her a dílen s Mistrem Janem Husem, kde je čekají kvízy, úkoly a výtvarné aktivity.

V rámci festivalu v Komunitním centru Matky Terezy vystoupí česká folková skupina Asonance se zaměřením na irské lidové balady, písně a instrumentální skladby. Ve středu 28. 10. od 9:30 do 13:30 hodin v Komunitním centru Matky Terezy, U Modré školy 2337, Praha 11 - Háje (metro C).

• **Otevřená konference Místních akčních skupin na téma Mít pevnou půdu pod nohama, Praha 1**

Konference proběhne v úterý 27. 10. od 13 do 17:30 hodin v sále Kardinála Berana v Arcibiskupském paláci na Hradčanském náměstí v Praze 1.

Podrobný program Modlitby za domov 2015 je uveden na internetových stránkách www.ekumenickarada.cz. Na všechny akce je vstup zdarma.

red

